

EN

MÅLARES ANTECKNINGAR.

UTDRAG UR DAGBÖCKER OCH BREF

AF

EGRON LUNDGREN.

INDIEN.

STOCKHOLM, 1872. P. A. NORSTEDT & SÖNER.

hviskades rörande den stora osäkerheten i landet; sorgliga detaljer om en stor massaker på den eller den orten och om en liten på en annan; man hörde hela dagen lång inga andra nyheter än de, som mer eller mindre voro blandade med berättelser om mord och rysligheter. Och sådant blir till slut tråkigt.

Den 30 Mars 1858.

Liksom det dessutom icke i sjelfva Calcutta skulle hafva varit tillräckligt af otäcka rykten och förespeglingar, gaf det nyss slutade chinesiska kriget anledning till påminnelser om de många ohyggligheter, hvilka derunder tilldragit sig, och militärerna, som just nu återkommo från den krigsteatern, sparade ej heller på nyheter i det afseendet.

När Canton efter hårdnackadt motstånd äntligen föll i Engelsmännens händer, kom på samma gång äfven den derstädes kommenderande guvernören eller vicekonungen Yeh på deras lott och blef såsom en stor dyrbarhet förd som statsfånge till Indien och erbjuden fri våning i Fort William vid Calcutta. Det intresserade mig att få göra en sådan mans personliga bekantskap, och jag begärde derföre af de officerare, som dertill hade myndighet, att blifva presenterad för hans excellens, under ödmjuk anhållan att få teckna hans porträtt. Hans artiga villfarande af denna min begäran anlände snart, och jag for derföre en förmiddag ut till Fort William, som ligger ett stycke väg från Calcutta. Den chinesiska ex-guvernören hade sin bostad i en våning af ganska komfortabla

tyll. Slöjan svepte hon omkring ansigtet, så att knappt ett af ögonen syntes.

Till slut öfvertalades hon likväl att låta mig få se hennes ansigte, men hon tycktes dervid känna djup blygsel, och rodnaden spred sig öfver kinderna ända upp i pannan. Hennes ansigte var verkligen mycket vackert, ehuru hon som prydnad bar en stor guldring i näsan och dessutom på ena sidan en liten turkosknapp genom näsvingen. Det var besynnerligt att se huru, när hon i början halft på skämt gjorde sig obeveklig och vecklade snibbarne af slöjan med båda händerna framför mun och haka, det dervid alls icke bekymrade henne, att så mycket annat lades i öppen dager, under det att hon vred och sträckte sig af ren blygsamhet.

Jag gjorde ett par målningar efter denna flicka, och dessa blefvo de första, som jag skickade till England och till Drottningen.

Det var redan fram i Maj, och den våta årstiden var snart inne. Jag for derföre tillbaka till Calcutta. På himmelen sammandrogo sig mörka åskmoln med hvassa, flämtande blixtar; det blef hvinande regnskurar och öfversvämmade gator, men dock stundtals fräsande solsken öfver de glittrande, drypande taken och de våta bastmattorna på balkonger och i kolonnader. Luften var liksom i uppror, och många gånger häpnade jag vid att betrakta dessa tunga och hotande skyar, som tycktes brottas med hvarandra eller hänga liksom fulla af sorg och förtviflan, under det solen rullade fram som ett stort flammande eldklot, till dess om qvällen hela vestra himla-

till och med af Robert Burns. Man kan undra, hvilken af dessa författare utgör Rajahns favoritsjälaspis. Uti en magnifik salong voro likväl på det österländska sättet dynor utlagda på fina mattor; det sades vara för Rajahns förtroliga cirkel, och för att få någon smak på förtroligheten kastade sig fru Otway ned i denna cirkel, nästan så ledigt som en odalisk eller sultaninna.

Till de indiska prinsarnes lyx hör äfven ett menageri af vilda djur, och nere i trädgården inom ett stängsel funno vi äfven här ett sådant, bestående af ett par bruna björnar, en leopard, en struts och en stor rhinoceros med huden i styfva fållar och horn på nosen, men som icke dess mindre tycktes med undergifvenhet foga sig uti sitt öde. Och äfven vi fogade oss efter vårt, som var att fara tillbaka till vårt tråkiga hotell i Calcutta.

Mr Remfry bor för närvarande ute i Alipore, och jag far ibland dit. Stället ligger i en trädgård, omgifvet af skuggrika grupper af bambu, palmer och kautschukträd, midt ibland slingerväxter, ogräs, blommor och frukter. Det har ett fullkomligt tropiskt utseende, nästan så frodigt som det målas på teatern.

En dag spisade jag middag der, och mot qvällen gjordes en promenad genon den skogbevuxna trakten fram till ett gammalt hindu-tempel, förmodligen ett slags bondkyrka med komministersboställe. Efter regnbyarne på dagen hade det blifvit en ljufligt stilla afton, luften klar och balsamiskt doftande, ett så älskligt lugn, att i den nedgående solens rosenskimmer tycktes sjelfva drak-hufvudena på templets tinnar icke kunde låta bli att